

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul 883/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un lucrător rezident într-un stat membru, care lucrează pe teritoriul altui stat membru pe baza unui contract de muncă temporară care prevede că raportul de muncă încetează de îndată ce încetează misiunea, după care acesta este reluat, rămâne, în perioadele intermediare, sub incidența legislației acestui ultim stat membru, atât timp cât lucrătorul nu și-a întrerupt temporar activitatea?
- 2) Care sunt factorii relevanți pentru a evalua, în astfel de cazuri, dacă există sau nu o întrerupere temporară a activității?
- 3) După cât timp un lucrător care nu mai are un raport contractual de muncă trebuie considerat că și-a întrerupt temporar activitatea în țara de angajare, cu excepția cazului în care se indică elemente concrete în sens contrar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 29 decembrie 2020 –
Procedura de insolvență deschisă împotriva patrimoniului Galapagos BidCo. S.a.r.l., cu participarea
DE, în calitate de administrator judiciar al Galapagos S. A., Hauck Aufhäuser Fund Services S. A. și
Prime Capital S. A.**

(Cauza C-723/20)

(2021/C 128/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Galapagos BidCo. S.a.r.l.

Intimați: DE, în calitate de administrator judiciar al Galapagos S. A., Hauck Aufhäuser Fund Services S. A. și Prime Capital S. A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/848 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o societate debitoare al cărei sediu social este situat într-un stat membru nu are centrul intereselor sale principale într-un al doilea stat membru în care se află locul administrației sale centrale, astfel cum poate fi determinat prin elemente obiective și verificabile de către terți, în cazul în care, în împrejurări precum cele din procedura principală, societatea debitoare a mutat acest loc al administrației centrale dintr-un al treilea stat membru în cel de al doilea stat membru în timp ce în al treilea stat membru era depusă o cerere de deschidere a unei proceduri principale de insolvență, care nu fusese încă soluționată, cu privire la patrimoniul său?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/848 trebuie să fie interpretat în sensul că:
 - a) instanțele judecătorești din statul membru pe teritoriul căruia debitorul are centrul intereselor sale principale la momentul depunerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență rămân competente internațional pentru a hotărî cu privire la deschiderea acestei proceduri atunci când debitorul mută centrul intereselor sale principale pe teritoriul unui alt stat membru după depunerea cererii, dar înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență, și

- b) că această prorogare a competenței internaționale a instanțelor judecătorești dintr-un stat membru exclude competența instanțelor judecătorești dintr-un alt stat membru de a se pronunța cu privire la alte cereri de deschidere a procedurii principale de insolvență care, după mutarea centrului intereselor principale ale debitorului în alt stat membru, vor fi depuse la o instanță judecătorească din acest alt stat membru?

(¹) JO 2015, L 141 p. 19.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Miercurea Ciuc (România) la data de 4 ianuarie 2021 – Pricoforest SRL / Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Cauza C-13/21)

(2021/C 128/18)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Miercurea Ciuc

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pricoforest SRL

Pârâtă: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „rază de 100 km” din cuprinsul articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 561/2006 (¹) trebuie interpretată în sensul că o linie dreaptă trasată pe hartă între sediul întreprinderii și destinație trebuie să fie mai mică de 100 km sau în sensul că distanța efectiv parcursă de vehicul trebuie să fie mai mică de 100 km?
- 2) Dispozițiile articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 561/2006 trebuie interpretate în sensul că efectuarea de transporturi dintre cele prevăzute în această normă, dintre care unele pe o rază de 100 km de la sediul întreprinderii, iar unele cu depășirea acestei raze, într-un interval de timp de o lună, în contextul exceptării situației de la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 561/2006 de la aplicarea acestui regulament printr-o dispoziție națională, presupune exceptarea tuturor transporturilor respective de la aplicarea regulamentului, doar a celor efectuate [fără] depășirea razei de 100 km sau a niciunui dintre ele?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO 2006, L 102, p. 1, Ediție specială 05/vol. 8, p. 214).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 ianuarie 2021 – Uniqa Versicherungen AG/VU

(Cauza C-18/21)

(2021/C 128/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Uniqa Versicherungen AG

Pârât: VU